

РЕШЕНИЕ

№ 3675

гр. С., 10.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ЯН. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20221110139477 по описа за 2022 година

Производството е образувано е по искова молба с вх. № 153047/22.07.2022 г., с която от името на *====* ЕАД, ЕИК *====* против В. Н. К., ЕГН ***** са предявени иски по реда на чл. 422, ал. 1 от ГПК с правно основание чл. 422 вр. с чл. 415, ал.2 вр. с чл. 124 от ГПК вр. с чл. 149 и сл., чл. 154 и чл. 155 от Закона за енергетиката (ЗЕ) вр. с чл. 79 и чл. 86 от ЗЗД – положителен установителен иск за вземания за плащане на стойност на доставена топлоенергия за стопански нужди, за имот в сграда - етажна собственост, за обезщетение за забава на плащане на същото, за възнаграждение за услугата дялово разпределение на топлинна енергия за периода, както и за обезщетение за забава на плащането на същото, за които е издадена заповед за изпълнение по реда на глава XXXVII от ГПК.

Със заявление вх. № 77899/28.10.2021 г. ищецът е поискал издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу В. Н. К., ЕГН ***** за суми, както следва: 1/ сумата от 4 862,79 лева /четири хиляди осемстотин шестдесет и два лева и 79 стотинки/, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода 01.05.2018 г. - 30.04.2020 г., до имот, представляващ апартамент № 55, находящ се в гр. С., ж.к. /.../, бл. 23. вх. Б, ет. 7, абонатен № 368510, ведно със законна лихва от 28.10.2021г. до изплащане на вземането; 2/ сумата от 848,04 лева /осемстотин четиридесет и осем лева и 04 стотинки/,

представляваща мораторна лихва за периода от 16.07.2019 г. до 19.10.2021 г., върху главницата за цена на доставена топлинна енергия; 3/ сумата от 19,91 лева /деветнадесет лева и 91 стотинки/, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода 01.09.2018 г. - 30.04.2020 г. за имот, представляващ апартамент № 55, находящ се в гр. С., ж.к. /.../, бл. 23. вх. Б, ет. 7, абонатен № 368510, ведно със законна лихва от 28.10.2021г. до изплащане на вземането; 4/ сумата от 11,27 лева /единадесет лева и 27 стотинки/, представляваща мораторна лихва за периода от 31.10.2018 г. до 19.10.2021 г., върху главницата за цена на услугата дялово разпределение. На 03.11.2021 г. е издадена заповед по чл. 410 ГПК. Препис от заповедта за изпълнение е връчен на В. Н. К. на основание чл. 47, ал. 5 ГПК без да са събрани достоверни данни, че същата не живее на установения по делото адрес. В тази връзка, ищецът е уведомен за възможността да предяви иск за сумите, предмет на издадената заповед за изпълнение, претендирани от В. Н. К., на 07.07.2022 г. Исковата молба е подадена на 22.07.2022 г. / в срока по чл. 415, ал. 1 ГПК/.

В исковата си молба ищецът „*=====“ ЕАД твърди, че има договорни отношения с ответника. Поддържа, че същият има качеството клиент на топлинна енергия за битови нужди. Навеждат се съображения, че дялово разпределение на топлинна енергия в сградата-етажна собственост, в която се намира процесния имот е извършвано от *=====*, отдел „Дялово разпределение“, като в тази връзка се посочва, че на основание чл. 140, ал. 1, т. 2 от ЗЕ, сумите за топлинна енергия за процесния имот са начислявани по прогнозни месечни вноски, като след края на отоплителния период са изготвяни изравнителни сметки от фирмата, извършваща дялово разпределение на топлинна енергия в сградата на база реален отчет на уредите за дялово разпределение в съответствие с разпоредбите на Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването.

Поддържа, че ответникът е използвал доставяна топлинна енергия през процесния период и не е погасил задължението си, като е изпаднал и в забава по отношение на последното.

Поддържа, че ответникът дължи и цената на услугата дялово разпределение на топлинна енергия, която не бил заплатил за процесния период, поради което изпаднал и в забава по отношение изпълнението на това си задължение, респективно дължи лихва за забава върху непогасената главница, представляваща цена на услугата дялово разпределение на топлинна енергия.

Моли се, за постановяване на решение, с което да бъде признато за установено в производството, че В. Н. К., ЕГН ***** дължи в полза на

*===== ЕАД, ЕИК *===== суми, както следва: 1/ сумата от 4 862,79 лева /четири хиляди осемстотин шестдесет и два лева и 79 стотинки/, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода 01.05.2018 г. - 30.04.2020 г., до имот, представляващ апартамент № 55, находящ се в гр. С., ж.к. /.../, бл. 23. вх. Б, ет. 7, абонатен № 368510, ведно със законна лихва от 28.10.2021г. до изплащане на вземането; 2/ сумата от 848,04 лева /осемстотин четиридесет и осем лева и 04 стотинки/, представляваща мораторна лихва за периода от 16.07.2019 г. до 19.10.2021 г., върху главницата за цена на доставена топлинна енергия; 3/ сумата от 19,91 лева /деветнадесет лева и 91 стотинки/, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода 01.09.2018 г. - 30.04.2020 г. за имот, представляващ апартамент № 55, находящ се в гр. С., ж.к. /.../, бл. 23. вх. Б, ет. 7, абонатен № 368510, ведно със законна лихва от 28.10.2021г. до изплащане на вземането; 4/ сумата от 11,27 лева /единадесет лева и 27 стотинки/, представляваща мораторна лихва за периода от 31.10.2018 г. до 19.10.2021 г., върху главницата за цена на услугата дялово разпределение, за които суми на 03.11.2021 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 61812/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав. Претендират се разноси в исковото и заповедното производство и се прави възражение с правно основание чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на претендираното от ответната страна адвокатско възнаграждение в производството.

В законоустановения срок по чл. 131, ал. 1 ГПК от името ответника, чрез назначения му в производството, по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК, особен представител – адвокат А. П. от САК, е депозиран отговор на исковата молба, с който е взето становище по предявените за разглеждане в настоящото производство искове. Оспорва се наличието на валидно възникнало облигационно отношение с предмет продажба и доставка на топлинна енергия до посочения в исковата молба недвижим имот, което да е обвързвало страните през заявения в исковата молба период. Оспорва се, че през процесния период, в посочения в исковата молба имот, е доставена, респективно, използвана топлинна енергия, в твърдените от ищеца количества и качество. Прави се възражение за погасяване по давност на претендираните от ищеца вземания по предявените срещу ответника обективно кумулативно съединени искове.

Моли се за отхвърляне на предявените искове.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за

установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени иски по реда на чл. 422, ал. 1 от ГПК с правно основание чл. 422 вр. с чл. 415, ал.2 вр. с чл. 124 от ГПК вр. с чл. 149 и сл., чл. 154 и чл. 155 от Закона за енергетиката (ЗЕ) вр. с чл. 79 и чл. 86 от ЗЗД – положителен установителен иск за вземания за плащане на стойност на доставена топлинна енергия за битови нужди, за имот в сграда - етажна собственост, за обезщетение за забава на плащане на същото, за възнаграждение за услугата дялово разпределение на топлинна енергия за периода, както и за обезщетение за забава на плащането на същото, за които е издадена заповед за изпълнение по реда на глава XXXVII от ГПК.

За уважаване на предявените иски с правно основание чл. 422 вр. с чл. 415, ал.2 вр. с чл. 124 от ГПК вр. с чл. 149 и сл., чл. 154 и чл. 155 от Закона за енергетиката (ЗЕ) вр. с чл. 79 и чл. 86 от ЗЗД и респ. за ангажиране отговорността на ответника, ищецът следва да докаже по безспорен начин следните факти: съществуването на договорни отношения между него и ответника с предмет доставка на топлинна енергия, в това число и качеството му клиент на топлинна енергия, обема на реално доставената в процесния имот топлинна енергия за исковия период, че нейната стойност възлиза именно на претендираната сума, че е носител на вземане за възнаграждение за дялово разпределение, поради което и за ответника да е възникнало валидно и изискуемо задължение за заплащане на процесните главници, като е изпаднал и в забава за изпълнението му.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже правопогасяващи претендираното от ищеца вземане факти.

Във връзка с направеното от ответника възражение за погасяване по давност на претендираните от ищеца вземания в настоящото производство, в тежест на ищеца е да установи наличието на обстоятелства довели до спиране и/или прекъсване течението на давностните срокове по отношение заявените с исковата молба претенции.

Правоотношението по продажба на топлинна енергия за битови нужди е регламентирано от законодателя в специалния Закон за енергетиката като договорно правоотношение, произтичащо от писмен договор, сключен при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) (чл. 150, ал. 1

ЗЕ). Писмената форма на договора не е форма за действителност, а форма за доказване. Тази договорна природа на правоотношението по продажба на топлинна енергия за битови нужди остава непроменена при множеството изменения на относимите норми от ЗЕ (чл. 149, чл. 150, чл. 153, ал. 1 и пар. 1 ДР), които регламентират и страните по договора при публично известни общи условия. Съгласно чл. 149 и чл. 150 ЗЕ страна (купувач) по договора за продажба на топлинна енергия за битови нужди е клиентът на топлинна енергия за битови нужди.

Присъединяването на топлофицирани жилищни сгради с изградени инсталации към топлопреносната мрежа, както на заварените от ЗЕ, така и на новоизградените сгради, се извършва въз основа на писмен договор (чл. 138, ал. 1 ЗЕ и чл. 29 - чл. 36 Наредба № 16-334 от 06.04.2007г. за топлоснабдяването) със собствениците или титулярите на вещното право на ползване върху топлоснабдените имоти в сградите, които поради това са посочените от законодателя в чл. 153, ал. 1 ЗЕ клиенти на топлинна енергия за битови нужди, дължащи цената на доставената топлинна енергия по сключения с топлопреносното предприятие договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни общи условия. Предоставяйки съгласието си за топлофициране на сградата, собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване са подразбираните клиенти на топлинна енергия за битови нужди, към които са адресирани одобрените от КЕВР публично оповестени общи условия на топлопреносното предприятие. В това си качество на клиенти на топлинна енергия те са страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие с предмет - доставка на топлинна енергия за битови нужди (чл. 153, ал. 1 ЗЕ) и дължат цената на доставената топлинна енергия. Гореизложеното се отнася и за редакцията на чл. 153, ал. 1 ЗЕ, действаща към процесния период. Клиенти на топлинна енергия за битови нужди могат да бъдат и правни субекти, различни от посочените в чл. 153, ал. 1 ЗЕ, ако ползват топлоснабдения имот със съгласието на собственика, респективно носителя на вещното право на ползване, за собствени битови нужди, и същевременно са сключили договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за този имот при публично известните общи условия директно с топлопреносното предприятие. В тази хипотеза третото ползващо лице придобива качеството „клиент“ на топлинна енергия за битови нужди и като страна по договора за доставка на топлинна енергия дължи цената □ на топлопреносното предприятие. Договорът между това трето ползващо лице и топлопреносното предприятие

подлежи на доказване по общия ред на ГПК, например с откриването на индивидуална партида на ползвателя при топлопреносното дружество, но не се презумира с установяване на факта на ползване на топлоснабдения имот – в този смисъл са и разрешенията дадени с Тълкувателно решение № 2/2017 от 17 май 2018 г. по тълкувателно дело № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС.

Съгласно чл.142, ал.2 от ЗЕ - топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите.

Съгласно чл. 145, ал.1 от ЗЕ топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери, се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти.

Съгласно чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, в редакцията, действаща за исковия период, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда-етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия, и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 3 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба. Разпоредбата императивно урежда кой е страна по облигационното отношение с топлопреносното предприятие, като меродавно е единственото притежанието на вещно право върху имота - собственост или вещно право на ползване.

По аргумент от чл. 153, ал. 6 от ЗЕ и чл. 72, ал. 4 от НТ и чл. 76 от Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. следва и че потребителите в сграда - етажна собственост, които прекратят топлоподаването към отоплителните тела в имотите си чрез монтираната на тях регулираща арматура остават потребители на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата, както и дължат заплащане на сумата за мощност (В този смисъл решение No 210 от 24.02.2006 г. по адм. дело No 11361/2005 г. на 5 чл. състав на ВАС). Нещо повече – разпоредбата на чл. 153, ал.5 от ЗЕ, въвежда забрана за прекратяване на подаването на топлинна енергия към отоплителните тела в имотите си чрез физическото им отделяне от сградната инсталация, направено от потребител.

Съдът приема, че по делото е установено, че ищецът е енергийно

предприятие, доставящо топлинна енергия. "*=====*" ЕАД е дружество регистрирано по Търговския закон и вписано в Търговския регистър при Агенция по вписванията с предмет на дейност производство на топлинна енергия, пренос на топлинна енергия, производство на топлинна и електрическа енергия и други дейности обслужващи основните.

От представените писмени доказателства /настанителна заповед от 07.03.2000 г. и писмо от Столична Община, район /.../ от 01.08.2019 г./ се установява в производството, че ползвател на недвижим имот, находящ се в гр. С., ж.к. /.../ 1, бл. 23, вх. Б, ап. 55, считано от м.03.2000 г., е Б. Н. К.а. Същевременно от Б. Н. К.а до "*=====*" ЕАД е подадена молба-декларация от 05.04.2000 г. за разкриване на партида на нейно име за имот, находящ се в гр. С., ж.к. /.../ 1, бл. 23, вх. Б, ап. 55.

Не е спорно по делото и се установява от събрания в производството доказателствен материал, че по силата на решение от 27.07.2007 г., постановено по гр.д. № 863/2006 г. по описа на СГС, Брачно отделение I-ви въззивен състав, потвърдено с решение №326/21.10.2009 г., постановено по гр.д. № 516/2008 г. на ВКС, I ГО, ползването на семейното жилище /семейно жилище за лицата Б. Н. К.а и В. Н. К./, представляващо апартамент № 55, находящ се в гр. С., ж.к. /.../ 1, бл. 23, вх. Б /собственост на Столична община, район /...//, е предоставено на В. Н. К., ЕГН *****.

Не е спорно и обстоятелството, че на 26.01.2010 г. Б. Н. К.а е депозирала молба до ищцовото дружество за закриване на партида, открита на нейно име и касаеща имот, представляващ апартамент № 55, находящ се в гр. С., ж.к. /.../ 1, бл. 23, вх. Б, поради развод с лицето В. Н. К. и предоставяне на семейното жилище за ползване на същото лице.

Други относими доказателства, касаещи установяване на първата материална предпоставка за възникване на спорното право, а именно - наличието на валидно възникнало и съществувало през процесния период облигационно отношение по договор за продажба на топлинна енергия, което да е обвързвало страните в производството, не са ангажирани в производството.

Съдът, при съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, намира, че ищецът не установи пълно и главно наличието на първата материална предпоставка за възникване на спорното право, а именно - наличието на валидно възникнало и съществувало през процесния период облигационно отношение по договор за продажба на топлинна енергия, което да е обвързвало страните в

производството. В случая безспорно се установява, че през процесния период В. Н. К., ЕГН ***** е ползвал процесния имот по силата на горепосочените съдебни решения. Съгласно задължителните за съдилищата разяснения, дадени в т. 1 от Тълкувателно решение № 2 от 17.05.2018 г. по тълк. д. № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС, „собствениците, респективно бившите съпрузи като съсобственици, или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот, дължат цената на доставената топлинна енергия за битови нужди, съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката в хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение, освен ако между ползвателя на договорно основание и топлопреносното предприятие е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за същия имот, през времетраенето на който ползвателят като клиент на топлинна енергия за битови нужди дължи цената ѝ.“. В мотивите към Тълкувателно решение № 2 от 17.05.2018 г. по тълк. д. № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС се приема още, че когато топлоснабденият имот е жилище, притежавано в режим на съпругеска имуществена общност, при предоставянето му след развода със съдебно решение за ползване на единия от бившите съпрузи, по силата на чл. 57, ал. 1, изр. 1 Семейния кодекс (СК) между двамата възниква наемно правоотношение. Такова правоотношение между бившите съпрузи извежда по тълкувателен път и съдебната практика по приложението на чл. 107, ал. 1 СК от 1985г. (отм.). Когато ползващият бивш съпруг сключи писмен договор при публично известни общи условия с топлопреносното предприятие, например с откриването на индивидуална партида при последното за целия имот, тогава той става клиент на топлинна енергия за битови нужди, освен за своята идеална част от имота, и за другата притежавана от другия бивш съпруг идеална част, поради което дължи на топлопреносното предприятие цената на доставената топлинна енергия за битови нужди за цялото жилище. Ако такъв договор с топлопреносното дружество не бъде сключен, двамата бивши съпрузи като съсобственици дължат цената на доставената топлинна енергия за битови нужди съобразно с дяловете си в съсобствеността, независимо че ползването на топлоснабденото жилище е предоставено със съдебното решение само на единия бивш съпруг. Възникналото наемно правоотношение по чл. 57, ал. 1, изр. 1 СК само по себе си не е достатъчно, за да може да се приеме, че само ползващият бивш съпруг дължи цената на доставената топлинна енергия за битови нужди, тъй като по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие клиенти на топлинна енергия продължават да бъдат и двамата бивши съпрузи по силата на чл.

153, ал. 1 ЗЕ в качеството си на съсобственици.

Действително в настоящия случай, процесният имот не е бил СИО между Б. Н. К.а и В. Н. К., а е бил ползван от последния по силата на сключен договор за наем на общински имот между Б. Н. К.а и Столична община, район /.../, респективно, предоставен за ползване на В. Н. К. /като семейно жилище/ по силата на решение от 27.07.2007 г., постановено по гр.д. № 863/2006 г. по описа на СГС, Брачно отделение I-ви въззивен състав, потвърдено с решение №326/21.10.2009 г., постановено по гр.д. № 516/2008 г. на ВКС, I ГО.

В. Н. К. не е страна по наемното правоотношение, нито по делото са ангажирани доказателства, че от същия е депозирано искане до ищцовото дружество за откриване на партида по отношение на процесния имот на негово име, за да се приеме, че е налице сключен писмен договор при публично известни общи условия с топлопреносното предприятие /по смисъла на разрешенията, дадени в Тълкувателно решение № 2 от 17.05.2018 г. по тълк. д. № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС/.

Следователно, настоящият съдебен състав намира, че за да бъде ангажирана договорна отговорност на ответника за заплащане на сумите за потребена топлинна енергия е необходимо по делото да бъде доказано наличието на индивидуален договор за покупко-продажба на топлинна енергия, сключен между него и „*=====“ ЕАД. Такъв по делото не е представен. Обстоятелството, че от страна на *===== ЕАД до ответника е изпратено искане за подаване на заявление за смяна титуляра на партидата, водена при ищцовото дружество по отношение на процесния имот не може да санира липсата на валидно сключен и съществуващ през процесния период индивидуален договор за покупко-продажба на топлинна енергия, сключен между ответника и „*=====“ ЕАД.

Съгласно чл. 153, ал. 1 от ЗЕ „потребители на топлинна енергия” са всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение. В тази връзка индивидуалният договор обвързва страната, която го е сключила като дерогира общите правила за сключването на договори за покупко-продажба на топлинна енергия, предвидено в нормата на чл. 153 от ЗЕ.

За пълнота е необходимо да се изясни, че дали страните спорят по отношение на определено обстоятелство, съответно дали ответникът оспорва определени факти не би могло да освободи ищецът-кредитор от доказателствената тежест да установи пълно и главно наличието на материалните предпоставки за

уважаване на предявения иск. След като последните не са установени, то при неблагоприятните последици на доказателствената тежест, съдът е длъжен да приеме недоказаният факт за неосъществил се в обективната действителност – арт. чл. 154, ал. 1 ГПК. Ищецът не установи ответникът през процесния период да притежава вещно право върху топлоснабдения имот; или да е заявил чрез молба-декларация, че желае да встъпи в облигационно правоотношение с ищцовото дружество. Не се представя съгласие от собственика на имота в нотариално заверена форма, съгласно чл. 64 от ОУ, за това клиент на услугата да се счита ответникът.

Ето защо, съдът приема, че по делото не се установи, при условията на пълно и главно доказване, наличието на договорни отношения между ищеца и ответника с предмет доставка на топлинна енергия, в това число и качеството клиент на топлинна енергия на ответника в производството. Действително по делото се установи, че през процесния период, ответникът че през процесния период В. Н. К., ЕГН ***** е ползвал посочения в исковата молба имот, представляващ ап.55, находящ се в гр. С., ж.к. /.../, бл. 23, вх. Б, ет. 7 по силата на решение от 27.07.2007 г., постановено по гр.д. № 863/2006 г. по описа на СГС, Брачно отделение I-ви въззивен състав, потвърдено с решение №326/21.10.2009 г., постановено по гр.д. № 516/2008 г. на ВКС, I ГО, но само по себе си това обстоятелство не може да доведе до извод за наличие на основание за дължимост стойността на потребената в процесния имот топлинна енергия на заявеното в исковата молба договорно основание. Съвсем отделен е въпросът, дали ответникът дължи заплащане стойността на потребената в имота топлинна енергия на друго /извъндоговорно/ основание, но доколкото такава претенция не е заявена в настоящото производство и с оглед спазване принципа на диспозитивното начало в гражданския процес, залегнал в разпоредбата на чл. 6, ал. 2 ГПК, съдът не може да се произнася относно евентуална дължимост на суми от страна на ответника в полза на ищеца на незаявено от последния основание в производството.

Предвид всичко гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че предявените искове следва да бъдат отхвърлени.

По отношение разпределението на отговорността за разноските в производството пред СРС:

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и

исковото производство.

При този изход на спора право на разноски в настоящото производство има ответникът. От името на същия не е направено искане за присъждане на разноски, както в настоящото исково производство, така и в заповедното производство по ч.гр.д. № 61812/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, респективно и в негова полза не следва да се присъждат разноски.

Така мотивиран, Софийски районен съд, II ГО, 160 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от името на *====* ЕАД, ЕИК *====*, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. /.../ № /.../ против В. Н. К., ЕГН *****, с адрес: ж.к. /.../, бл. 23, вх. Б, ет. 7, ап. 55, по реда на чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, обективно кумулативно съединени положителни установителни иски с правно основание чл. 422 вр. с чл. 415, ал. 2 вр. с чл. 124 от ГПК вр. с чл. 149 и сл., чл. 154 и чл. 155 от Закона за енергетиката (ЗЕ) вр. с чл. 79 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за признаване за установено, че Е. Д. М., ЕГН *****, дължи в полза на *====* ЕАД суми, както следва: 1/ сумата от **4 862,79 лева /четири хиляди осемстотин шестдесет и два лева и 79 стотинки/**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода 01.05.2018 г. - 30.04.2020 г., до имот, представляващ апартамент № 55, находящ се в гр. С., ж.к. /.../, бл. 23, вх. Б, ет. 7, абонатен № 368510, ведно със законна лихва от 28.10.2021 г. до изплащане на вземането; 2/ сумата от **848,04 лева /осемстотин четиридесет и осем лева и 04 стотинки/**, представляваща мораторна лихва за периода от 16.07.2019 г. до 19.10.2021 г., върху главницата за цена на доставена топлинна енергия; 3/ сумата от **19,91 лева /деветнадесет лева и 91 стотинки/**, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода 01.09.2018 г. - 30.04.2020 г. за имот, представляващ апартамент № 55, находящ се в гр. С., ж.к. /.../, бл. 23, вх. Б, ет. 7, абонатен № 368510, ведно със законна лихва от 28.10.2021 г. до изплащане на вземането; 4/ сумата от **11,27 лева /единадесет лева и 27 стотинки/**, представляваща мораторна лихва за периода от 31.10.2018 г. до 19.10.2021 г., върху главницата за цена на услугата дялово разпределение, за които суми на 03.11.2021 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 61812/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в

двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Препис от решението да се връчи на страните!

Съдия при Софийски районен съд: _____